

System og udenfor det parlamentariske; Regjeringen har ifølge dette en ganske anden Myndighed og Kraft liggeoverfor Repræsentationen, end den vilde have, naar man valgte det andet. Magtet jeg saaledes for mit Vedkommende anerkjender den overordentlig betydelige og væsentlige Forffjel, der er mellem disse to Systemer, troer jeg dog, at Forholdene ere saaa vanskelige, at jeg ikke vil tage i Betænkning at udtale, at man bør gaae ind paa det System, som gjør Finantsloven til en staaende Lov. Det er i Adressen endvidere udtalt, at man i Repræsentationen for Samstaten vil kunne gaae ind paa et Antal kongevalgte Medlemmer. Jeg troer ikke, at dette i og for sig vilde være nødvendigt. Jeg skal ikke her, da jeg allerede har gjort det ved en anden Leilighed i forrige Sessjon, udtale mig om Sammensætningen af en saadan Fællesrepræsentation, men jeg troer ikke, at der vilde være Spør af nogen Fare, om man undgik kongevalgte Medlemmer. Jeg troer ikke, at der, naar man kun i Fornuften seer en Berettigelse, er nogen virkelig Berettigelse for Tilstedeværelsen af Kongevalgte; men Fordom, Lidenskab og vildfarende Meninger maa man ogsaa tage Hensyn til ved Ordningen af disse Forhold, og jeg indrømmer, at det vel kan være muligt, at der kan være en saadan Fordom og saadanne vildfarende Meninger hos endeel Mænd i de andre Landsdele, at de uden al Grund kunne frygte for at blive brøstholdne, hvis der ikke i Fællesrepræsentationen bliver indsat et saadant Element. Men i hvilket Omfang kan da et saadant Element forsvares? Et vilkaarligt Tal behøver man dog vel ikke at tage. Man maa udfinde det rette Forhold efter Beregning af, hvad alle disse vildfarende Meninger kunne gjøre Fordring paa, og hvad er da det Høieste, som denne aldeles ubegrundede Frygt hos endeel Borgere i de andre Landsdele kan fordrø? Det Høieste, den kan fordrø, er: at de af Kongen valgte Medlemmer udgjøre et saa stort Antal, at de, lagte til dem, disse Landsdele sende, ville blive Fleertallet i Forsamlingen. Hvis det er Tilfældet, hvis der af Kongen vælges et saa stort Antal af Mænd, — hvilke Mænd, netop derved, at Kongen vælger dem, maae antages at staae oplyiede over lidenskab-

lige Meninger —, at de i Forbindelse med de fra bemeldte Landsdele Valgte maae kunne antages at beherske Forsamlingen, saa vil det sees, at derved gives Alt, hvad selv den største Frygt, de meest vildfarende Meninger kunne fordrø; thi om man end nærer den aldeles utidige Frygt, om man end gaaer ud fra den Forudsætning, at alle de Mænd, der komme fra den danske Rigsdag, ville forurette, ville krænke de andre Landsdeles Rettigheder, saa vilde disse Landsdele desuagtet have en tilstrækkelig Nødvægt i deres egen Repræsentation og de af Kongen Valgte. Men selv om man saaledes gaaer ud fra den Fordring, som den meest utidige Frygt kan gjøre, saa vil man dog ingenlunde komme til et saadant Forhold med Hensyn til de Kongevalgte, som man maae antage, at Regjeringen har tænkt paa ved den Plan, som den har tilkjendegivet at være dens Agt at sætte igjennem ved den saakaldte Forordning af 26de Jult. d. A. Altsaa ogsaa i denne Henseende have de Anskuelse, som ere udtalte i Udvalget, været af den Bessaffenhed, at de vistnok af Alle, baade af Ministeriet og af de Landsdele, som synes at staae os fjernest, skjøndt jeg ikke troer, at de virkelig staae os saa meget fjern, hvad der vel vil vise sig, naar vi først komme sammen, — at disse Anskuelse vistnok af Alle ville blive anerkjendte at være yderst maadeholdne. Men at tage et Antal Kongevalgte paa Maa og Faa og blot tænke paa, at det maa være dygtigt stort, det kunne vi ikke finde tilraadeligt.

Hvad er det da, der lægger Fællesforfatningen Hindringer i veien? Er det herfra, at der lægges den Vanskeligheder i veien? Nei, det er det ikke. Adressen viser det tydeligt. Men derfra kommer Hindringerne, at, idet man vil sørge for „Monarchiets Eenhed“, har man tillige nogle Bisformaal, som man vil sørge for. Man vil bruge denne gode Leilighed til at opnaae andre Formaal, der ligge udenfor selve Sagen. Jeg skal sige, hvilke disse andre Formaal ere, som man vil sætte igjennem ved denne gode Leilighed. Man vil søge at faae den Folket indrømmede Frihed saaledes beklippet, at der med Hensyn til Fællesanliggenderne ikke bliver Stort tilbage. De, der sige, at de kæmpe for Monarchie